

Twee libellengidsen

Er zijn al ruim twintig jaar veldgidsen voor de libellen van Nederland. Dit heeft het leren herkennen van libellen sterk vereenvoudigd. Er zijn tegenwoordig verschillende gidsen op de markt en de vraag welke de beste is komt regelmatig op. Het antwoord is dat er niet één beter is. De veldgidsen zijn daarvoor te verschillend, en welke voor wie de beste keus is, is persoonlijk. Maar dan is het wel handig om te weten wat die verschillen zijn.

Tekst: In 2020 is een nieuwe editie uitgekomen van de Roy van Grunsven 'Veldgids Libellen' van Frank Bos, Marcel Wasscher en Weia Reinboud (KNNV Uitgeverij), hier de veldgids genoemd, en ook van de 'Field Guide to the Dragonflies of Britain and Europe' van Klaas-Douwe B. Dijkstra en Asmus Schröter (Bloomsbury Publishing), hier de Europese gids genoemd. Dit zijn de twee meestgebruikte libellengidsen in Nederland, de tweede meestal in de Nederlandse vertaling 'Libellen van Europa', uitgegeven door Kosmos Uitgevers. Het uitkomen van deze nieuwe edities is een goed moment om beide gidsen te bespreken en te vergelijken.

Een belangrijk verschil tussen de twee is dat de veldgids de soorten van Noord- en Midden-Europa uitgebreid bespreekt en de soorten die alleen in Zuid-Europa voorkomen slechts heel kort benoemt. De Europese gids behandelt alle soorten die voorkomen in Europa en Noord-Afrika met kaartjes en afbeeldingen. Als je binnen Nederland libellen kijkt, en zeker als je dit nog niet lang doet, is het handig als je gids niet te veel soorten bevat. Dus alleen de twee soorten lantaarntjes die je hier tegen kunt komen en niet alle negen soorten die in Europa of Noord-Afrika gevonden worden. Ook in de tekst is de veldgids meer op Nederland gericht met naast Europese kaarten ook kaartjes van de verspreiding in de Benelux. Voor een vakantie in Zuid-Europa is de Europese gids uiteraard geschikter. Ook voor de algemene teksten en de trends en habitats die besproken worden, gaat de veldgids meer in op de situatie in de Benelux.

Een ander verschil is dat de veldgids foto's heeft, aangevuld met zwart-wit-tekeningen van details, terwijl de Europese gids vooral tekeningen gebruikt. De tekeningen in de Europese gids zijn erg fraai en gedetailleerd en waar nodig zijn er tekeningen van halsschildjes of aanhangels. Foto's zijn uiteraard een zeer natuurgetrouwe weergave en geven een goede indruk van een libel. Tekeningen

In Nederland is een kleine helemaal zwarte libel een zwarte heidelibel (*Sympetrum danae*), maar in Zuid-Europa kan het ook een windvaantje (*Selysiothemis nigra*) zijn zoals in dit geval.

Een rombout met een groen borststuk en gelig achterlijf is in Nederland een gaffellibel, maar in Spanje een groene haaklibel.

zijn uiteindelijk een interpretatie, maar meer gestandaardiseerd en hierop zijn de details (aangeduid met pijltjes) goed vergelijkbaar. Ook hier is het moeilijk te zeggen wat het beste is, zeker omdat het aanbod en de kwaliteit van foto's de laatste jaren sterk toegenomen is.

Beide gidsen zijn helemaal herzien: de kaartjes zijn bijgewerkt en nieuwe soorten toegevoegd. Er is alleen nog geen Nederlandse versie van de nieuwe editie van de Europese gids. Beide gidsen zijn erg fraai en je kunt er de libellen die je in en rond Nederland tegenkomt prima mee determineren. De belangrijkste vragen zijn of je liever een beperkte set soorten wil of meteen een gids met alle Europese soorten en of je een voorkeur hebt voor tekeningen of foto's. Aan jou de keus!